

РЕШЕНИЕ

№ 39704

гр. София, 28.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Златка Илиева

ЧЛЕНОВЕ: Елица Райковска

Ваня Стоянова

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4352** по описа за **2025** година докладвано от съдия Елица Райковска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. АССГ е сезиран от Аларик Секюритис ООД с касационна жалба /КЖ/ срещу решение № 831/04.03.2025 г. на СРС, НО, 4 с-в по анд № 15909/2022 г., с което е потвърдено издаденото срещу дружеството Наказателно постановление /НП/. Моли НП да бъде отменено. Претендира разноси.

Ответникът моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита КЖ за основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С атакуваното пред СРС НП от 15.11.2022 г. на Аларик Секюритис ООД е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 5000 лева, на основание чл. 290, ал. 9, т. 13, предл. първо от ЗПФИ за извършено нарушение на чл. 7, ал. 1 от ЗПФИ. В НП е посочено, че дружеството е извършило нарушение в периода от 21.01.2021 до 13.09.2021 г. в [населено място], изразяващо се в сключване по занятие за собствена сметка на 6 сделки с финансови инструменти – валутни фючърси, без да притежава лиценз за извършване на такъв тип инвестиционна дейност. На Аларик Секюритис ООД е вменено, че не е изпълнило задължението си по чл. 7, ал. 1 от ЗПФИ в частта „извършване на инвестиционни дейности по занятие може да

осъществява ООД ..., получило лиценз за извършване на дейност като инвестиционен посредник“, като се сочи, че дружеството не е притежавало лиценз за извършване на такъв тип инвестиционна дейност.

Относно касационните основания:

Не е налице нарушение на чл. 34 от ЗАНН, като СРС е изложил подробни съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК АССГ препраща към мотивите му в тази част. Обстоятелството, че сделките са описани в междинния и подаден от дружеството в КФН финансов отчет не означава, че нарушението е установено в момента на подаването му. За да е налице хипотезата на чл. 34 ал. 1 от ЗАНН е необходимо длъжностното лице, оправомощено да разкрие нарушението, да бездейства по отношение съставянето на АУАН, какъвто не е настоящият случай. Междинният финансов отчет не включва информация какво количество финансови инструменти са били предмет на сделките и на каква цена, нито от него може да се прецени дали се касае за сделки по занятие, за които дружеството няма лиценз.

Не е налице твърдяната в КЖ квалификация на нарушението като „продължавано“ такова по смисъла на чл. 26 от НК вр. чл. 84 от ЗАНН, както и че е следвало да се наложи отделно наказание за всяка отделна сделка съгл. чл. 18 от ЗАНН. Тук следва да се държи сметка за характера на нарушението, а именно извършване на дейност „по занятие“.

Терминът "по занятие" няма легална дефиниция в ТЗ, но се е наложило разбирането, че понятието изисква дейността да е източник на постоянен доход, сделките да се извършват основно с цел печалба, системно и постоянно /така Решение № 7716 от 18.06.2020 г. на ВАС по адм. д. № 858/2020 г., Решение № 12853 от 15.12.2021 г. на ВАС по адм. д. № 6401/2021 г. и др., както и в „Г., О., Търговски сделки, ИК Труд и право, С., 2000 г., стр. 19“/.

От изложеното следва, че за да е осъществен фактическият състав на соченото нарушение не е достатъчно да е сключена една сделка, а следва да са налице повече сделки, които в своята съвкупност да водят до безспорен извод за извършването им по занятие. В случая са налице 6 сделки с финансови инструменти – валутни фючъри, реализирани при сходна фактическа обстановка, от които може да се направи извод, че се касае за инвестиционна дейност по занятие, за която дружеството не е имало лиценз. Деянието не би било довършено с извършването на една или две сделки, доколкото същите не биха формирали занятие. Следователно не се касае до продължавано нарушение, както касаторът твърди, нито може да се обсъжда настъпването на давност по отношение на първата сделка. Всичките 6 сделки в своята съвкупност водят до извод за системност в дейността и приходите и формират дейност по занятие, поради което и нарушението е извършено в периода 21.01.2021-13.09.2021 г., както законосъобразно е прието от административния орган. В този смисъл и давността към настоящия момент не е изтекла, тъй като същата не се изчислява спрямо всяка отделна сделка, а спрямо съвкупността, формираща дейност по занятие.

Относно преценката за наличието на предпоставките на чл. 28 от ЗАНН:

Настоящият съдебен състав намира, че правилно административно-наказващият орган не е приложил нормата на чл. 28 от ЗАНН, доколкото процесното нарушение не се отличава с по-малка тежест от типичните за този вид и не са налице обстоятелства, които да обосноват извода, че същото е маловажно. Съобразно легалната дефиниция на "маловажен случай", визирана в разпоредбата на чл. 93, т. 9 от НК и приложима съгласно разпоредбата на чл. 84 от ЗАНН "маловажен случай" е този, при който извършеното деяние с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на деяния от съответния вид. Обстоятелството, че впоследствие на дружеството е издаден лиценз за

процесната дейност не е основание за приложение на чл. 28 от ЗАНН, доколкото съответствието на поведението на лицето с позитивно-правната уредба се преценява към момента на деянието, а не впоследствие. Тоест последващи промени в законодателството или в случая – издаването на лиценз, не заличава с обратна сила извършеното нарушение.

Административното наказание е в предвидения в закона минимум, поради което не са налице предпоставките за намаляването му.

С оглед на изложеното решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора в тежест на касатора остават направените от него разноси.

Ответникът по касация претендира юрисконсултско възнаграждение като с оглед изхода на делото касаторът следва да му заплати такова в размер на 160 лева на основание чл. 63д от ЗАНН вр. чл. 143, ал. 3 АПК вр. чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 37 от ЗПП и чл. 27е от НЗПП и съобразно фактическата и правната сложност на делото, както и като се отчете обстоятелството, че делото е приключило в едно съдебно заседание.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, 16-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 831/04.03.2025 г. на СРС, НО, 4 с-в по анд № 15909/2022 г.

ОСЪЖДА „АЛАРИК СЕКЮРИТИС“ ООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за финансов надзор сумата от 160 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение пред АССГ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: